

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 decembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015 declarat de către avocatul Lebedinschi Adrian în numele inculpatului

Furdui Igor Mihail, născut la 14 iulie 1974, originar din or.Florești și domiciliat în mun.Chișinău, str.I.Pelivan 9, ap.58.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.01.2013 - 11.06.2013,
2. Instanța de apel: 23.06.2013 - 08.07.2015,
3. Instanța de recurs: 24.08.2015 - 02.12.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 11 iunie 2013, Furdui Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27, 190 alin.(5) Cod penal la 11 ani și 3 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării societăților comerciale pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea de la Furdui Igor în beneficiul SRL „Conrep” a prejudiciului material cauzat în mărime de 18000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Furdui Igor, la 28 februarie 2007, avînd intenția dobîndirii ilicite a bunurilor altor persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind în funcția de director al SRL „Vitgor Impex”, a întocmit factura fiscală cu seria și nr.SZ0938835, precum că a livrat SRL „Conrep” bunuri materiale în sumă totală de 143000 lei, bunuri indicate în factură, care de fapt nu au fost transportate și predate cumpărătorului, după care, la 08 octombrie 2008, a înaintat în Judecătoria Economică de Circumscripție, mun.Chișinău o acțiune civilă privind încasarea de la SRL „Conrep” în beneficiul SRL „Vitgor Impex”, conform facturii fiscale seria și nr.SZ 0938835, a sumei de 143000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul A.Lebedinschi în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că prima instanță nu a apreciat corect toate circumstanțele de fapt ale cauzei și probele din dosar, învinuirea este bazată doar pe declarațiile directorului SC „Conrep” SRL și SRL „Primplast și Co” I.Gîrbu, care a avut intenția de a se eschiva de la achitarea datoriilor față de inculpat; relațiile dintre inculpat și I.Gîrbu sînt niște relații civile; factura cu seria și numărul SZ 0938835 a existat și a fost introdusă în declarația pe venit corect și legal, iar I.Gîrbu achitînd TVA-ul a confirmat veridicitatea ei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, a fost admis apelul avocatului A.Lebedinschi în numele inculpatului, casată sentința în partea

stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ig.Furdui în baza art.27,190 alin.(5) Cod penal i-a fost numită pedeapsa de 9 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul gestionării societăților comerciale pe un termen de 3 ani. În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului Ig.Furdui în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art.190 alin.(5) Cod penal, care se confirmă prin probele administrate pe dosar și cercetate în ședințele de judecată, și anume prin declarațiile:

- reprezentantului legal al părții vătămate V.Gîrbu, care a relatat că nu a primit marfa indicată în factura fiscală nr.SZ 0938835 din 28.02.2007, deseori îi vindea lui Ig.Furdui marfă, pentru care se achita sau livra altă marfă în loc, a aflat despre factura fiscală în cauză când a fost depusă acțiunea civilă în instanța de judecată privind încasarea sumei de 143000 lei de la SRL „Conrep”, precum că a fost livrată marfă, prin aceasta inculpatul a avut scopul de a se eschiva de la achitarea datoriei pe care o avea față de SRL „Conrep” în sumă de 165000 lei;

- martorului E.Orlova, care a declarat că activează în calitate de contabil la SRL „Conrep”, a lucrat ca contabil șef la SRL „Vitgor Impex” director fiind Ig.Furdui, care în același timp activa în calitate de șef de secție la SRL „Conrep”. Referitor la marfa indicată în factura fiscală nr.SZ 0938835 din 28.02.2007, cunoaște că aceasta urma să fie transmisă de la SRL „Vitgor Impex” către SRL „Conrep”, însă nu a fost transmisă. Această factură fiscală i-a fost adusă de către T.Niculina împreună cu alte acte și a luat-o la evidența contabilă din greșeală, deoarece a considerat că marfa a fost primită, deși pe ea nu era ștampila instituției și nu era semnată, și despre faptul că marfa indicată nu a fost primită a aflat de la depozitarul I.Herța, care era responsabil pentru primirea mărfii, dînsa la întreat pe Ig.Furdui când va livra marfa, la care acesta i-a comunicat că marfa nu o va transmite niciodată;

- martorului T.Nicula, care a declarat că a activat ca realizator la SRL „Primplast & Co”, în atribuțiile de serviciu intra realizarea și primirea mărfii în magazin, îndeplinirea, întocmirea facturilor fiscale și ștampilarea lor la director. Pe Ig.Furdui îl cunoaște, deoarece a lucrat la SRL „Conrep”, directorul căreia era V.Gîrbu, care era director și la SRL „Primplast & Co”, iar în privința mărfii indicate în factură fiscală SZ 0938835 a precizat că aceasta nu a fost adusă la SRL „Conrep” de către SRL „Vitgor Impex”;

- martorului G.Litra, care a declarat că a fost angajată în calitate de operator, ulterior manager la SRL „Conrep”, ce privește factura fiscală nr.SZ 0938835 din 28.02.2007, a semnat personal în rubrica „primit bunurile (serviciile) beneficiarului”, însă marfa nu a văzut-o, iar factura fiscală i-a fost prezentată de Ig.Furdui, de asemenea a aflat că marfa care era indicată în factura fiscală nici nu a fost adusă la SRL „Conrep”;

- martorului I.Herța, care a declarat că a lucrat depozitar la SRL „Conrep”, în atribuțiile sale de serviciu intra primirea și eliberarea mărfii conform unui registru pe care îl întocmea și în cazul primirii mărfii, T.Nicula, fiind responsabilă de facturile fiscale, venea la el și-i comunica ca să primească marfa, el verifica marfa fapt despre care făcea mențiuni în registru, iar T.Nicula se clarifica cu facturile fiscale. Marfa indicată în factura fiscală nr.SZ 0938835 din 28.02.2007 nu a fost primită de la SRL „Vitgor Impex”, cantitatea de 90 tone de ciment nu putea fi depozitată în depozit, deoarece acesta nu avea o astfel de capacitate, iar pe teritoriul SRL „Conrep” ciment niciodată nu a fost depozitat, deoarece condițiile climaterice nu permit păstrarea unui asemenea produs afară;

- actele cauzei - procesele-verbale de confruntare din 08.04.2011 efectuată între martorii G.Litra și I.Herța; de ridicare din 22.09.2010, 25.11.2010, 08.04.2011, de examinare a obiectului din 28.05.2011, ordonanța de recunoaștere și de anexare în calitate de corp delict a facturii fiscale seria și nr.SZ938835 din 28.02.2007; rapoartele de expertiză nr.557 din 15.12.2010, nr.595 din 23.12.2010, de ridicare și examinare a cererii din 14.01.2011; de ridicare din 22.03.2012 de la SRL „Conrep” a documentelor, ordinilor privind organizarea comisiei de inventariere a bunurilor materiale, actele de inventariere; de ridicare din 02.04.2012 de la SRL „Vitgor Impex” a documentelor, contul 211, 532 al SRL „Vitgor Impex” pentru anii 2006-2007; de ridicare din 14.05.2012 de la SRL „Conrep” a documentelor, registrul de evidență a livrărilor pentru anii 2007-2012, registrul de evidență a procurărilor pentru anii 2007-2012, contul 521 pentru anii 2007-2011; raportul de expertiză judiciar-contabilă nr.1281 din 07.09.2012; actele reviziei economico-financiare.

Instanța de apel a constatat că aceste probe, analizate în ansamblu, coroborează între ele, nu trezesc careva dubii și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea tentativei de escrocherie, acțiuni încadrate corect în baza art.27,190 alin.(5) Cod penal.

În concluzie, instanța de apel, reținând probatoriul administrat la caz, a apreciat critic afirmațiile inculpatului, precum că a livrat marfa indicată în factura fiscală cu nr.SZ 0938835 către SRL „Conrep” și nu a primit bani pentru ea, deoarece ele nu corespund adevărului și sînt date de către acesta în scop de a se eschiva de la răspunderea penală, fiind combătute de celelalte probe analizate mai sus și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, demonstrînd astfel vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, deoarece circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, dovedesc cu certitudine comiterea de către el a faptelor încriminate.

Instanța de apel a menționat că inculpatul, fiind în funcția de director al SC „Vitgor Impex” SRL a întocmit factura fiscală cu seria SZ 0938835, precum că a livrat către SC „Conrep” SRL bunuri materiale în sumă de 143000 lei, bunuri indicate în factură, care de fapt nu au fost transportate și predate cumpărătorului, fapt confirmat de martorii audiați în prima instanță, după care, la 08.10.2008, a înaintat în Judecătoria Economică de Circumscripție, mun.Chișinău, o acțiune civilă privind încasarea de la SRL „Conrep” în beneficiul SRL „Vitgor Impex”, conform facturii fiscale seria și nr.SZ 0938835, a sumei de 143000 lei, astfel se constată că inculpatul prin această tentativă de infracțiune a urmărit dobîndirea prin înșelăciune a bunurilor părții vătămate în proporții deosebit de mari.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel ținînd cont de prevederile art.6, 7, 61, 75-76 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de persoana inculpatului, care pentru prima dată este atras la răspundere penală, de circumstanțele atenuante, a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai cu izolarea lui de societate aplicîndu-i o pedeapsă de 9 ani închisoare, considerînd că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea aspră în coraport cu fapta comisă și datele ce caracterizează persoana inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul A.Lebedinschi în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că invinuirea adusă inculpatului este bazată pe presupuneri, deoarece nu a fost demonstrat faptul comiterii infracțiunii de către inculpat; - între acesta și partea vătămată sînt relații civile, circumstanță ce nu a fost luată în considerație de către instanțele de fond; - nu au fost prezentate probe certe ce ar demonstra vinovăția inculpatului, instanțele bazîndu-și concluziile numai pe declarațiile părții vătămate; - factura fiscală cu nr.SZ 0938835 a existat și a fost introdusă în declarațiile pe venit corect și legal, iar achitînd TVA-ul I.Gîrbu în mod

tacit a confirmat veridicitatea acesteia, fiind declarată la Inspectoratul fiscal, însă dosarul penal a fost intentat numai atunci când a fost înaintată cererea în instanța de judecată privind încasarea datoriei; - nu pot fi reținute declarațiile martorului I.Herța care a indicat că nu era posibil într-un timp atât de scurt descărcarea a 90 tone de ciment, deoarece în acea perioadă erau angajați doar 2 hamali; - la examinarea cauzei instanțele au încălcat prevederile art.8 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului, expusă în referință, care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Drept temei pentru recurs avocatul în numele inculpatului a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizînd motivele invocate de recurent în recurs în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Ig.Furdui în baza art.27,190 alin.(5) Cod penal, considerînd că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia, invocînd că între părți au avut loc niște raporturi juridico-civile.

La acest capitol, Colegiul penal constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul Ig.Furdui, reprezentantul părții vătămate V.Gîrbu, martorii E.Orlova, T.Nicula, G.Litra, I.Herța, a cercetat actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 190 alin.(5) Cod penal, referitor la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Totodată, Colegiul penal reține că, instanța de apel, ținînd cont de prevederile art.414 alin.(2), (6) Cod de procedură penală, de faptul că partea apărării a solicitat doar cercetarea probelor existente la dosar, neavînd probe suplimentare, respectînd aceste prevederi, a verificat, cercetat și analizat probele administrate în cauză, care în ansamblu dovedesc integral vina inculpatului, și anume declarațiile reprezentantului părții vătămate V.Gîrbu, a martorilor E.Orlova, T.Nicula, G.Litra, I.Herța, procesele-verbale de confruntare din 08.04.2011, de ridicare din 22.09.2010, 25.11.2010 și 08.04.2011, de examinare din 28.05.2011, rapoartele de expertiză nr.557, 595 din 15.12.2010 și 23.12.2010, de ridicare și examinare din 14.01.2011 și din 22.03.2012, 02.04.2012, 14.05.2012, raportul de expertiză nr.2367 din 31.10.2011, raportul de expertiză judiciar-contabilă nr.1281 din 07.09.2012, actul reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL„Conrep” din 18.05.2011 și 25.05.2011, de ridicare din 07.10.2011, probe care sînt descrise amănunțit și detaliat în decizia instanței de apel (f.d.143-160 v.5).

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Ig.Furdui în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27,190 alin.(5) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale tentativei de escrocherie în

acțiunile acestuia. Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia în partea ce ține de nevinovăția inculpatului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sînt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului Ig.Furdui a tentativei de dobîndire ilicită a bunurilor părții vătămate prin înșelăciune, deoarece cert a fost dovedit că inculpatul, cunoscînd despre faptul că nu a livrat marfă SRL „Conrep”, avînd intenția de a însuși mijloacele bănești a acesteia din urmă, a inițiat în instanța de judecată un proces civil privind încasarea de la societatea sus menționată a presupusei datorii în sumă de 143000 lei, prezentînd factura fiscală nr.SZ 0938835 din 28.02.2007.

Astfel, reieșind din probele administrate în cauză, instanțele de fond corect au constatat că inculpatul Ig.Furdui, care sub pretextul precum că a livrat către SRL „Conrep” bunuri materiale în sumă de 143000 lei, ce de fapt nu au fost transportate și predate cumpărătorului, fapt ce se confirmă prin actul de inventariere la magazinele din Chișinău și Bălți, potrivit căruia s-a stabilit că lipsesc mărfuri în sumă de 151921,45 lei, iar în actul de control tematic se indică că depozitarul SRL „Conrep” care lucra și la SRL „Primplast & Co” nu a primit bunurile indicate în factura fiscală nr.SZ 0938835 din 28.02.2007, fapt ce demontrează totalmente intenția inculpatului de a primi suma de 143000 lei prin înșelăciune și nicidecum prezența între aceștia a unor relații civile.

Afirmațiile recurentului la inexistența faptei incriminate inculpatului nu pot fi reținute, deoarece, potrivit facturii fiscale sus menționate, inculpatul urma să livreze bunuri materiale și a prezentat factura dată la SRL „Conrep”, însă nu a livrat marfa indicată în ea. Reieșind din rapoartele de expertiză nr.557 din 15.12.2010, nr.595 din 23.12.2010, nr.2367 din 31.10.2011, precum și raportul de expertiză judiciară-contabilă nr.1281 din 07.09.2012, s-a stabilit că factura fiscală seria SZ 0938835 se atribuie la genul documentelor incorect alcătuite, ce conțin declarații false și reflectă operații economice denaturate după conținut, inclusiv documentul poartă o informație cantitativă denaturată despre existența reală a patrimoniului organizației la data perfectării lui, lipsa informației în pct.3-6, 8-10.1, 17-19, 21-25, denotă faptul că bunurile indicate în ea nu au fost transportate și predate cumpărătorului SRL „Conrep”, astfel factura fiscală nu poate fi considerată document justificativ, deoarece contravine cerințelor art.21 din Legea contabilității nr.426-XIII din 04.04.1995. Totodată, s-a stabilit că SRL „Conrep” prin ordinul nr.2c/2012 a anulat factura fiscală seria SZ 0938835 din 28.02.2007 excluzînd-o din evidența contabilă.

Mai mult, potrivit raportului de expertiză nr.2367 din 31.10.2011 s-a constatat că, la momentul perfectării facturii fiscale în cauză, la SRL „Vitgor Impex” bunurile materiale

descrise în ea nici nu existau în stoc, astfel că livrarea a fost efectuată fără acoperirea cu marfă, adică a fost întocmită factură fictivă, iar lipsa informației în pct.3-10.1, 17-19, 21-25 denotă faptul că bunurile indicate în ea nu au fost transportate și predate cumpărătorului SRL „Conrep”.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține și declarațiile reprezentantului părții vătămate V.Gîrbu, a martorilor E.Orlova, T.Nicula, G.Litra, I.Herța, care au relatat că marfa indicată în factura fiscală nr.SZ 0938835 din 28.02.2007, nu a fost adusă la SRL „Conrep” de către SRL „Vitgor Impex”. Acest fapt cert dovedește intenția inculpatului de a dobîndi prin înșelăciune bunurile ce aparțin SRL „Conrep”.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele menționate mai sus, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent cu referire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lui Ig.Furdui și a motivelor pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei, hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele apărării că inculpatul nu ar fi săvîrșit infracțiunea imputată.

Astfel, analizînd materialele cauzei și decizia instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul A.Lebedinschi în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lebedinschi Adrian în numele inculpatului Furdui Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, în cauza penală în privința lui Furdui Igor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 14 ianuarie 2016.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu